

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Pamětní deska k 55. výročí založení KSČ v Hranicích umístěná na budově zemědělského odborného učiliště.

ČERVEN 1976

1. ČERVEN

Mezinárodní

den dětí

První červnový den patří každoročně dětem. A děti — to je budoucnost množství rodin, národů, států, celého lidského pokolení na naší krásné planetě — Zemi.

Naše děti žijí v blahobytu, spokojenosti, štěstí, v míru. Naše společnost si uvědomuje, že v mladé generaci máme poklad, který musíme pečlivě chránit.

Tento svátek nám všem připomíná, že na celém světě nejsou děti jenom šťastné, zdravé a že všechny nežijí v míru. Je naší povinností přičinit se o vytvoření takového světa, aby také ony mohly slavit svůj svátek, žít ve štěstí a míru.

PAMĚTNÍ DESKA K 55. VÝROČÍ ZALOŽENÍ KSČ

Vyvrcholením letošních oslav 1. máje v Hranicích bylo **odhalení pamětní desky na domě čp. 357**, připomínající založení první organizace KSČ na Hranicku před 55 lety.

Konec první světové války přinesl pro náš lid národní svobodu, nevyřešeny však zůstaly sociální problémy. Nedostatek základních životních potřeb, stoupající drahota vyvolávaly četné demonstrace dělnictva v letech 1919—1920. Tyto bouřlivé události a zápasy prožívala dělnická třída nejen ve větších průmyslových střediscích, ale i pracující v Hranicích. Pro protidrahotní demonstrace byl v lednu 1919 v Hranicích dokonce vyhlášen výjimečný stav. K největší protestní akci došlo 27. srpna 1920, kdy přes pět set dělníků všech hranických továren

prerušilo práci a bouřlivě se domáhalo u okresního úřadu zlepšení zásobování. Nespokojenost se projevovala i na venkově mezi rolníky pro rekvizice obilí, prováděné za asistence vojska. Pravicově zaměřeni představitelé sociální demokracie v Hranicích požadavky dělnictva nejen nepodporovali, ale brzdili i jeho revoluční postup. Koncem roku 1920 i v Hranicích levice začala výrazněji vystupovat. 19. prosince 1920 se na schůzi hovořilo o vývoji poměrů v sovětském Rusku, účastníci shromáždění vyjádřili sympatie k ruskému lidu a k jeho boji proti interventům. V lednu převládly názory levice v organizaci sociálně demokratické strany v sousedních Drahotuších. V Hranicích se však pravice cítila ještě natolik silná, že po schůzi 30. ledna, na níž se hovořilo o marxistických revolučních požadavcích, stoupence levice z hranické organizace sociálně demokratické strany vyloučila. Před 55 let v březnu se sešlo 22 revolučně smýšlejících příslušníků levice a založili první organizaci komunistické strany na Hranicku. K trvalé připomínce této události byla budova čp. 357, v níž byl původně Weissbrodův hostinec, pak hotel Moravia, nyní zemědělské odborné učiliště, na náměstí 8. května k letošnímu 55. výročí označena pamětní deskou, jejíž pořízení zajistil MěstNV spolu s MěstV KSČ v Hranicích. Bronzovou desku z pověření oblastního střediska DÍLO ČFVU navrhl a zhotovil výtvarník Tomáš Budík z Olomouce. Pro odhalení pamětní desky byla zvolena manifestace pracujících Hranicka dne 1. května 1976. Slavnostní akt provedla zakládající členka KSČ Aloisie Tomečková před zahájením prvomájového průvodu. LN

SIGMA — PODNIK 30. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ

22. dubna 1976 se pracujícím n. p. SIGMA Hranice dostalo ocenění za pracovní úsilí v uplynulých pěti letech. Za příznivé výsledky roku 1975 a celé páté pětiletky převzali na veřejné schůzi KSČ představitelé n. p. SIGMA čestný název „**Podnik 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou**“ a čestné uznání ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství a ústředního výboru Odborového svazu pracovníků v kovoprůmyslu. Současně byly vyznamenány i nejlepší kolektivy podniku: brigáda socialistické práce, vedená Josefem Králem, převzala čestný název „**Kolektiv XV. sjezdu KSČ**“, pracovníci podniku Vladimír Ševeček a náměstek ředitele Rudolf Kopřiva byli vyznamenáni ÚV KSČ, vládou ČSSR, ÚRO a ÚV SSM čestným uznáním XV. sjezdu. Komplexní racionalizační brigádě, vedené Josefem Zahradníkem, udělila vláda ČSSR a ÚRO čestný název „**Kolektiv 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou**“. Za vynikající výsledky v socialistickém soutěžení převzali od vlády ČSSR a ÚRO odznaky s titulem „**Vítěz socialistické soutěže 1975**“ pracovníci: zámečnick Ladislav Štěpánek, zámečnice Jaroslava Stržínková, pracovník opravárny Ludvík Tvrdoň, zámečnick Arnošt Schmidt, kontrolor Jaroslav Stržínek a projektant Vojtěch Červinka.

Při této slavnostní příležitosti byl vyhlášen nový socialistický závazek na podporu realizace závěrů XV. sjezdu KSČ. Pracující n. p. SIGMA v něm příslibili, že splní výrobní úkoly roku 1976 o další den dříve, než se původně zavázali, tj. 22. prosince a navíc výrobí zboží v hodnotě 1,6 miliónu Kčs. LN

Z MĚSTSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU V HRANICÍCH

Úsilí o vhodné životní prostředí

Význam vhodného a příznivého životního prostředí pro zdravý vývoj člověka se stále více zdůrazňuje. Jedním z činitelů, kteří se na vytváření vhodného životního prostředí v našem městě podílejí, jsou Technické služby města Hranic. Jejich pracovníci se starají o čistotu ulic, zajišťují sjízdnost místních komunikací, pečují o veřejnou zeleň, provádějí údržbu veřejného osvětlení, obstarávají odvoz pevných odpadků z domácností. Přispívají rovněž v nemalé míře k plnění volebního programu Národní fronty ve městě. Zejména minulý rok byl úspěšný, neboť se podařilo v podstatě dokončit úkol, opatřit bezprašným povrchem místní komunikace a chodníky. Velká pozornost se věnuje rozšiřování zelených ploch ve městě. Jen letos na jaře bylo vysázeno 2211 kusů nových stromů a keřů a ošetřeno 46 tisíc čtverečních metrů zelených ploch. Pro výsadbu na květinové záhony bylo vypěstováno asi 65 tisíc kusů květin, které se chystají k rozkvětu. Pro údržbu veřejného osvětlení je k dispozici nový pomocník v podobě moderní výsuvné plošiny MP-20. Umožní kvalitně a bezpečně provádět opravy. Vždyť roční náklad na údržbu veřejného osvětlení a na elektrickou energii činí téměř 640 tisíc Kčs.

Účinným pomocníkem při plnění úkolů Technických služeb je socialistická soutěž, v níž je zapojeno přes 98 procent pracovníků. O získání titulu brigády socialistické práce usilují tři kolektivy, jednomu kolektivu již byl tento čestný název udělen. V prvním roce šesté pětiletky pracovníci Technických služeb vytvářejí podmínky pro úspěšné splnění všech plánovaných úkolů. Nástup byl dobrý. Podle tradice, byl jarní úklid a příprava města k májovým oslavám zahájena národní směnou. Měsíc duben ukázal, že ve spolupráci s občanskými výbory, vojenskými útvary, organizacemi a školami lze vytvořit velké dílo.

V Hranicích se směn Národní fronty v dubnu zúčastnilo 7041 občanů, z toho 2275 mladých lidí. Pracovali na 281 akcích a vykázali 47.654 brigádnických hodin, z toho na mládež připadlo 10.233 hodin. **Hodnota vyvořeného díla činí 921.531 korun**, mimo to bylo nasbíráno 55,4 tun kovového šrotu. Pracovníci Technických služeb města Hranic se na tomto výsledku podílejí 1379 hodinami. Úspěšně provedený jarní úklid přispěl nejen k příznivému průběhu májových oslav, ale i k vytvoření dobrého životního prostředí ve městě.

Milan Neuvirth

Rekonstrukce sokolovny v Hranicích

V minulém měsíci byla zahájena nová kapitola v historii hranické sokolovny, jejíž základní kámen byl položen před 49 lety 12. června 1927. Plány původní sokolovny vypracoval arch. Pilc z Přerova. Dokončená stavba byla odevzdaná veřejnosti 12. srpna 1928.

Když 2. května 1974 po zhozném požáru čněly k obloze jen ohořelé zdi sálu hranické sokolovny, znamenalo to nejen těžkou ztrátu pro hranickou tělovýchovu, ale i ohrožení příprav na celostátní spartakiádu. A přesto se podařilo díky velké obětavosti členů TJ SIGMA zajistit vzorný nácvik všech skladeb v náhradních prostorách a připravit i nezapomenutelnou okrskovou spartakiádu v Hranicích 1975. Současně celé dva roky byly vyplněny usilovnou prací mnoha funkcionářů a členů TJ SIGMA a pracovníků n. p. SIGMA na provedení rekonstrukce zničené sokolovny. Podstatně pomohl od první chvíle ing. arch. Karel Gajovský z Ostravy, který v krátké době zpracoval studii na rekonstrukci hranické sokolovny. Po překonání mnoha překážek a vynaložení nezměrného úsilí byla obnovena sokolovna v sobotu 1. května 1976 odevzdána veřejnosti.

Hned při vstupu zaujme návštěvníka nová úprava předsálí, v němž bývalá restaurace byla nahrazena bufetem a tím vytvořeno kulturnější prostředí pro poskytování občerstvení. Nově byla vybavena šatna, přibýlo nové sociální zařízení a schodiště na balkon. Prostor sálu se rozšířil o přistavěné přísálí, z něhož v prvním poschodí vystupují nové čtyři balkóny. Stěny sálu jsou obloženy umělým dřevem, tzv. versalitem. Protože plameny poškodily i jeviště, bylo nutno pořídit novou oponu s horizonty. Nově upravený sál má kapacitu pro pět set sedících návštěvníků. V prvním poschodí nad původním přísálím byly upraveny kanceláře a klubovny TJ SIGMA. Nové konstrukce střechy bylo využito k umístění 16 ubytovacích pokojů, čímž se možnosti pro přechodné ubytování v Hranicích značně zlepšily. Tim se ovšem pronikavě změnil nejen vnitřek, ale i vnější podoba celého objektu. Značným nákladem byla v celé budově obnovena elektrická instalace a osvětlení.

Hodnotíme-li dílo, které se podařilo v poměrně krátké době vytvořit, je třeba s uznáním se zmínit o všech, kdo k jeho realizaci přispěli. Především velkou politickou a morální podporu celé akci poskytl MěstV KSČ a MěstNV v Hranicích, podstatnou pomoc pracovní a materiální věnoval n. p. SIGMA a jeho četní pracovníci. Dále se na obnově sokolovny podílely tyto dodavatelské podniky: Okresní stavební podnik, závod Hranice (zvláště třeba vzpomenout zesnulého ředitele Václava Vývodu), Pozemní stavby, n. p. — Stavomontáže Gottwaldov, provozovna ve Vlkoši u Kyjova, Zemědělské stavební sdružení v Opavě a Průmyslové stavby, n. p., Brno. Vysoko je třeba vyzvednout obětavou práci funkcionářů TJ Sigma, mezi něž patří i zesnulý tajemník Ant. Kostka. Na stavbě a úpravách bylo odpracováno přes padesát tisíc brigádnických hodin. Převážnou část věnovali nezištně členové všech odborů a oddílů TJ SIGMA, nejen dospělí, ale i dorost a žactvo. Velmi vycházely vstříc potřebám TJ SIGMA také okresní, krajské a ústřední orgány ČSTV.

Slavnostní odevzdání nově rekonstruované sokolovny veřejnosti se konalo 1. května 1976 za účasti mnoha oficiálních hostů. Přestřižení pásky provedl JUDr. Vladimír Kabuda, předseda KV ČSTV z Ostravy, hosté si pak prohlédli za vedení předsedy TJ SIGMA Aloise Sedláčka nově upravené prostory. Večer před slavnostním koncertem předseda A. Sedláček zdůraznil, že otevřením obnovené sokolovny splnila TJ SIGMA závazek k XV. sjezdu KSČ. Poděkoval všem, kdo se o dokončení díla zasloužili. Připomněl, že nově upravenou sokolovnou

byly vytvořeny příznivé podmínky nejen pro rozvoj tělovýchovy, ale i pro kulturní a společenský život v Hranicích. Odevzdáním tohoto díla veřejnosti však úsilí TJ SIGMA nekončí, neboť ing. arch. Karel Gajovský vypracoval studii pro další etapu přístavby hranické sokolovny. Jejím uskutečněním by se podstatně dále zlepšily možnosti kulturního a společenského života nejen pro hranickou veřejnost, ale i pro hosty lázní Teplic nad Bečvou. Vyvrcholením slavnosti byl koncert Moravské filharmonie z Olomouce, jež za řízení zasl. umělce dirigenta Jaroslava Nohejla přednesla Smetanovu Mou vlast. Vystoupení olomouckých filharmoniků se setkalo u početného obecenstva se zaslouženým ohlasem.

Při příležitosti otevření obnovené sokolovny byli také vyhodnoceni zasloužilí funkcionáři TJ SIGMA a obětaví pracovníci: **Předseda TJ SIGMA Alois Sedláček obdržel čestná uznání rady MěstNV v Hranicích a krajského výboru ČSTV v Ostravě, čestný odznak Severomoravského KNV a odznak „Nejlepší pracovník n. p. SIGMA“**, další čestná uznání rady MěstNV v Hranicích převzali zástupci **CZV KSČ a ZV ROH n. p. SIGMA** a dále pracovníci **JUDr. Ivo Dienelt, Zdeněk Hejl, Fr. Horák, Dagmar Pisarská, Olga Mertenová, Stanislav Vincker, Ant. Bednarský, Václav Vašina** a in memoriam **Ant. Kostka**.

L. Novotný

První počítač v Hranicích

V národním podniku Sigma Hranice byl instalován počítač MAI Basic/Four 500, jako technický prostředek automatizovaného systému řízení podniku. Je to moderní, diskově orientovaný počítač, který bude sloužit v oblasti hromadného zpracování dat a v oblasti technických a ekonomických výpočtů. Počítač tedy nebude pouze automatizovat jednotlivé agendy, ale automatizace půjde cestou vytváření integrované soustavy informací pro řízení, jinak řečeno — jednotlivé dílčí činnosti budou vzájemně propojeny od uceleného systému. Integrojícím prvkem při tom bude zejména datová základna, představující prvotní, neodvozené údaje (o materiále, o součástech, o výrobcích, o výkonových normách, o zakázkách atd.), ze kterých pak budou propočítávány veškeré ostatní údaje a informace pro řízení.

V podniku vzniknou nové profese, především analytici, programátoři a pracovníci při sběru dat, na druhé straně budou v podniku ubývat rutinní práce při zpracování dokladů různých druhů.

Počítač pomůže podniku při další racionalizaci řízení výroby a jiných činností, předcházení prostojů ve výrobě, zásobovacím obtížím a finančním ztrátám, povede k úsporám pracovníků v řízení a správě podniku, přispěje ke snižování druhů součástí, k typizaci technologických procesů, k zhospodárnění ve spotřebě náradí aj.

Zpočátku bude pochopitelně počítač sloužit jen pro potřeby podniku, ale po zvládnutí hlavní problematiky podniku je uvažováno s přijímáním práce i pro jiné hranické podniky.

L. Spáčil

Z GALERIE HRANICKÝCH VÝTVARNÍKŮ 19. STOLETÍ

PhDr. Bohumír I n d r a:

Hranický malíř František Václavík, starosta města (1815—1893).

Každý Hraničan ví, kde je „Václavíkův grunt“, jemuž nejstarší občané říkají dosud také „fabrika“. Mohutné, rozlehlé stavení někdejšího dvora čp. 286 o jednom poschodí, stavěné do čtverce, s frontou do ulice Čaputovy (dnes Komenského) s rozsáhlými polnostmi za budovou patřilo po celé 19. století měšťanské rodině Václavíků. Druhý majitel dvora v polovině 19. století František Václavík, malíř, český starosta města a zemský poslanec se však zapsal neslavně do historie města jako renegát, který odevzdal r. 1885 správu města do rukou německé menšiny.

Bohatství, moc a vážnost rodiny Václavíků založil v Hranicích jeho otec, soukenický mistr **Josef Václavík**, úspěšný **obchodník sukny a zakladatel „fabriky“**. Gallaš vzpomíná ve svém „Upamatování“ v r. 1819 ještě otce Josefova, starého Gabriela Václavíka, soukenického mistra, kterého dobře znal, a tři jeho synů, soukenických mistrů Josefa, Jana i Ignáce, který se věnoval vojenskému povolání a žil později jako vojenský hejtman v Hranicích ve výslužbě. Znal také oba dospělé syny Janovy, Antonína Václavíka, profesora v Bochni v Haliči a mladšího Karla, rovněž soukenického mistra v Hranicích. Za napoleonských válek i po jejich skončení bylo hranické soukenictví ve velkém rozmachu. Šlo hlavně o velké dodávky sukna bojujícím armádám a později na trhy pro výrobu do Turecka, jež vynášely velkododavatelům značné zisky. V Hranicích pracovalo kolem r. 1820 ve městě a na předměstí **na 400 soukenických mistrů, kteří vyráběli ročně na osm tisíc postavů sukna**. V čele soukenického cechu stáli 4 cechmistrři. Většina mistrů nepracovala však již samostatně, ale za mzdu v nákladnickém systému, dostávali vlnu na úvěr ke zpracování do domu od velkoobchodníka sukna, jemuž odevzdali hotové výrobky. Bohatí velkoobchodníci si pak již sami obstarávali úpravu sukna, barvení a odbyt ve velkém. Při přípravě vlny a přize musela soukeníkovi pomáhat zpravidla celá rodina, aby se uživila.

Soukenický mistr a velkoobchodník Josef Václavík (nar. 1768), provozoval obchod sukna tak úspěšně, že r. 1810 mohl již **zakoupit v Čaputově ulici rozsáhlé svobodné dvorství čp. 286** i s přilehlou zahradou (jíž protékal potok Ludina), poli a lukami, ležícími za budovou od měšťana Josefa Ulricha za 18.650 zlatých v bankocetlích. A již r. 1816 koupil **na náměstí velkoměšťanský právo-**

várečný dům čp. 86 za 10.900 zl. vídeňské měny, ležící vedle jeho domu čp. 87, který pak prodal r. 1817 Ignáci Petschnerovi. Dvůr v Čaputově ulici byl stejně jako 26 svobodnických gruntů v Horní ulici, držitelů tzv. prutových polí **osvobozen od všech vrchnostenských robot a dávek**. Více než polní hospodářství začal však Václavík provozovat v objektu dvora, který přestavěl, **velkovýrobu lehkých vlněných látek, harasu a prýmků**. Byl třikrát ženat. V roce 1834 odevzdal dvůr s „fabrikou“ čp. 286 i s polnostmi o výměře 33 jiter 1474 čtverečních sáhů svému **synovi Františku Václavíkovi**, nar. 27. 3. 1815, vyhradil si však v horním poschodí budovy kromě kuchyně a komor 7 pokojů k nerušenému provozu výroby sukna a v přízemí 4 místnosti na uskladnění vlny. Po brzké jeho smrti převzal František Václavík r. 1841 kromě „fabriky“ také otcův dům na náměstí čp. 86 a další dům čp. 129, otcem později koupený, ležící u mostu přes Veličku na rohu ulice 28. října a ulice Čechovy. Výhodným sňatkem s Františkou Hanslianovou se zapojil do kruhu deseti nejmajetnějších rodin hranických, Bleschků, Pulků, Geyerů, Kobrů, Hauslianů aj., vzájemně spřízněných, v jichž rukou byl soustředěn velkoobchod sukna a dovozu surovin, výroby přize a sukna, jeho úpravy atd. až po dodávky velkodobýratelům v Brně, Trnavě, ve Vídni a Pešti. Václavík rozšířil výrobu harasu v čp. 286 zavedením nových stavů a strojů. Pro přádelnu zakoupil např. r. 1856 z frýdlantských železáren parní stroj o 12 HP za 6000 zl. Pouštěl se však i do dalšího podnikání, aby zvýšil svůj zisk z kapitálu. Spolu s hranickým židem Wolfem založili jako společníci v Hranicích **továrnu na výrobu čokolády a cikorky**, jež však neměla dlouhého trvání, stejně jako neuspěla ani **tovární výroba tureckých fezů**, založená v Hranicích r. 1852 jeho bratrancem Maximiliánem Václavíkem, synem hejtmana Ignáce Václavíka. Harasová fabrika zůstala však v provozu až do sedmdesátých let minulého století.

V sedmdesátých letech 19. století se stal **František Václavík starostou města** a odevzdal proto přádelnu svému synu Jindřichovi Václavíkovi. Jako podnikatel si byl vědom monacenského významu dobrých vztahů ke státní byrokracii rakouské monarchie, jež mu spolu s majetkem zajišťovaly privilegované postavení v samosprávě města. Už v revolučním roce 1848 při zřízení **Národní gardy v Hranicích** byl velitelem jedné ze dvou jejích setnin jako jeden z „nejváženějších“ měšťanů a „zaměstnavatel“. Vystupoval později jako národně uvědomělý Čech, nosil čamaru a v r. 1869 na mohutném tábore lidu na louce u Bečvy v Hranicích podepsal na podporu **deklarace českých a moravských poslanců na říšském sněmu**, hájící požadavek uskutečnění českého státního práva, usnesení tábora, stavící se plně za tyto požadavky. Jako starosta města dosáhl r. 1870 osobním zákrokem u ministra vyučování ve Vídni **otevření českého obecního reálného gymnázia v Hranicích od 1. října 1871**. V témže roce při volbách poslance do moravského zemského sněmu byl **Václavík zvolen** jednohlasně českými voliči města Hranic, Lipníka a Kelče **za zemského poslance**. České obyvatelstvo doprovázelo jej při odjezdu na sněm do Brna s hudbou a pochodňovým průvodem až na nádraží. Jako starosta města se kromě prosazování vlastních zájmů postaral o první celkovou **řádnou úpravu Horní ulice (dnes 1. máje) a ulice Černotínské (dnes třídy Sovětské armády)**, vyštěrkováním a úpravou povrchu silnic i chodníků, neboť obě silně frekventované cesty do města byly každoročně na jaře a na podzim téměř zcela nesjízdné pro ohromné kaluže a jámy plné vody a bahna. Při těchto úpravách byl také starý, úzký, **kamenný most přes Ludinu** pod bývalou Černotínskou městskou branou r. 1872 zbořen a nahrazen novým, širším mostem, umožňujícím pohodlnější jezd vozů do města. Opět r. 1873, když městu nastaly starosti a potíže s opatrováním peněz na úhradu platů profesorů a věcné potřeby obecního gymnázia, prosadil Václavík po usnesení městské rady, hrozící se tíživého finančního břemene a zadlužení města, **převzetí gymnázia do správy státu**.

Město se tím sice zbavilo starostí ze zadlužení a měšťané tíživých obecních přírážek na vydržování gymnázia, ústav byl však po předání do státní správy přeměněn na německé gymnázium. Důsledky tohoto krátkozrakého rozhodnutí představitelů města se projevily až po několika letech v přílivu německých profesorů do města po otevření dalších tříd, německých studentů z celé země i v poněmčování mladé generace města, jež spolu s jinými okolnostmi vedly k výraznému a stálému růstu německé strany a jejího vlivu v Hranicích. To vedlo k prvním roztržkám a odezvě v českém národním táboře. Za plánovitého, soustavného úsilí německé strany, podporované vládou, dosazováním německých úředníků do státních úřadů, německých důstojníků do vojenských ústavů a při rozšiřování německého vlivu ve městě přešlo v osmdesátých letech 19. století mnoho vlašných hranických měšťanů a živnostníků pro hmotné zisky a závislost na vojenských ústavech a eráru na německou stranu. Také starosta Václavík s obecním úřadem, dirigovaným stále více prvním náměstkem Němcem, advokátem dr. F. Plachkym, se stavěli stále otevřeněji na stranu německou. Rakousku loyální, až r. 1884 při volbách do zemského sněmu **německá strana** při tehdejším systému tří volebních tříd (podle placených daní), **volby vyhrála, když také starosta Václavík s celým obecním úřadem se přidali na německou stranu.** Rozhořčení jádra českého obyvatelstva města vyjádřil dobře uvědomělý občan Josef Sumbal z čp. 108, který v pamětním listě, který vložil 4. dubna do báně Kostelíčka u Hranic, opravovaného v tom roce, napsal: „V měsíci červenci 1884 byly volby poslance do zemského sněmu. Boj byl velký, naše strana národní proti Němcům, jednalo se jen o páru hlasů, ale protože město Lipník více německy smýšleno jest, tak s pomocí židů, pak Potštátu, který celý německý jest, jednohlasně volil a se na jednoho muže k volbě dostavil, zvítězili Němci. Podobné volby ještě v Hranicích nebylo. Poněvadž ale Němci též našeho měšťanostu Václavíka, který od národní strany za starostu zvolen byl, přemluvili a na svou stranu získali, s tím i celý kancelář obecní, úředníci obecní jim při tom vítězství též nápomocní byli, obrátili se někteří občané se stížností na obecní výbor proti obecním úředníkům a žádali, aby jim podobné kroky pro budoucnost zakázané byly. Pan měšťanosta Václavík místo se voličů zaujat, kázal občany u okresního soudu žalovat. Byla to věc neslychaná, snad se ještě na celé Moravě nestala, bylo 95 občanů, samých poplatníků u okresního soudu dvakrát vyšetřováno. Tak se odměnil pan starosta Václavík voličům svým za důvěru, kterou mu proukázali.“ Vlastní katastrofa se však přivalila na město až r. 1885. **Při obecních volbách v Hranicích 1885 dostali Němci v I. a II. volebním sboru většinu a získali tak i většinu v obecním výboru. Správa města přešla tak zcela do německých rukou a Němec dr. Fritz Plachky se stal starostou města.** Trvalo pak 18 let, než se neúnavnému uvědomovacímu úsilí hranických Čechů, zejména jejich vůdce dr. Šromoty a jeho taktice v kurii voličů I. sboru **podarilo získat správu města r. 1903 zpět do českých rukou.**

Bývalý starosta města Václavík, označovaný za odpadlíka, zemřel 14. března 1893 ve věku 78 let a je pochován v rodinné hrobce na městském hřbitově při horní ohradní zdi v rohu vedle kapličkové hrobky zpřízněné rodiny Hanslianů. Dlužno spravedlivě uvést, že jeho syn Josef Václavík, jemuž připadl po otci dům u Veličky čp. 129, který zemřel r. 1911, přispěl opět r. 1903 svým hlasem v I. kurii voličů k vítězství české strany a byl zvolen i za člena obecního výboru. Jména jeho zemřelých dětí Boženy a Vladimíra, pochovaných v témže hrobě se podivně vyjmají na náhrobku poněmčené rodiny Watzlawiků.

Franz Watzlawik, jak se sám později podepisoval, byl člověkem širokých zájmů i znalostí. Byl také **dobrým malířem olejových obrazů figurálních i krajinných.** Za svého života namaloval velký počet většinou rozměrných pláten s figurálními výjevy světskými i náboženskými. Kde se malbě vyučil, nevíme, spolehlivě však

nelze tvrdit, že byl pouhým samoukem. Majetek otcův, vrozený talent i ctižádost umožňovaly mu nepochybně kvalitní malířské školení, o něž měl zájem. Nemaloval však nikdy pro výdělek, ale ze záliby a potřeby. Z nespočetné řady jeho obrazů, jež se dostaly hlavně do spřízněných rodin nebo jako dary do různých ústavů a galerií, se dochovaly některé až podnes. Maloval jistě už ve čtyřicátých letech, první zprávu o jeho malířské činnosti máme však zatím až z r. 1867, kdy namaloval pro **křížovou cestu u Kostelíčka** zdarma obrazy všech zastavení, jež nahradily již sešlé obrazy Gallašovy. V roce 1884 byly však opět v takovém stavu, že byly nahrazeny dnešními reliéfními dřevořezbami, zhotovenými v Gröden v Tyrolích, jež byly pro lepší ochranu před deštěmi a sněhem umístěny do zděných kapliček. Z Václavkovy tvorby známe zatím jen některé obrazy, dochované v Hranicích. Ještě jako člen hranické Besedy namaloval Václavík pro výzdobu spolkových místností **Besedy** několik obrazů, z nichž **fantastický portrét Jana Žižky** v rytířském brnění visel ještě r. 1882 v Besedě a dnes je uložen v depositáři městského muzea v Hranicích. Kromě tohoto obrazu byl v muzeu dříve vystaven i jiný rozměrný obraz Václavíkův **Odpočinek při lovu v zimě**, s postavami střelců na okraji obecního lesa, představující nepochybně Václavíka a jiné tehdy význačné hranické osobnosti. Další Václavíkův obraz umístěný původně v Občanské záložně a později v Městské spořitelně na náměstí **„Dávejte císaři co je císařovo“** byl spořitelnou darován městskému muzeu a je uložen v depositáři. Podle starého inventáře muzea má přír. č. 2782. Václavík byl také v letech 1873 a 1874 **prvním učitelem a zsvěcovatelem do techniky olejomalby** mladičkého gymnazisty **Rajmunda Wichery** (nar. 1862), později známého akademického malíře ve Vídni, za jeho studií na hranickém gymnáziu. Václavík projevil o talentovaného chlapce zájem a nadchl jej pro studium na akademii ve Vídni a uměleckou životní dráhu. Mnoho obrazů Václavkových se dostalo v pozdějších letech **z hranických rodin do rukou sběratelů obrazů** v Hranicích i mimo město. Zemřelý bývalý správce městského muzea Miloš Semerád, který byl sám malířem — amatérem, měl ve své **obrazárně, zabírající dva rozměrné pokoje** v I. poschodí jeho domu ve třídě 1. máje čis. 7 mezi více než 50 vystavenými obrazy významných i regionálních malířů též **4 Václavíkovy obrazy horských krajín** velkého formátu, opatřené na spodním rámu mosazným štítkem „Franz Watzlawik 1815—1893“. Stejným štítkem je opatřen i obraz „Odpočinek při lovu“, uložený v muzejním depositáři. Dlužno litovat, že po úmrtí Semerádově (zemřel 1970), nebyly při likvidaci jeho sbírky získány pro městské muzeum aspoň obrazy haranických autorů (Watzlawika, Oeconoma, Pinkavy aj.), nebo aspoň pro muzeum ofotografovány a evidenčně podchyceny. Mosazné štítky Václavkových obrazů, stejného znění a provedení nasvědčují, že obrazy byly jimi opatřeny až po Václavíkově smrti r. 1893. Obrazy byly snad určeny pro obrazovou galerii při budoucím městském muzeu nebo jinde, některé patrně zdobily i úřadovnu starosty na radnici. Je pravděpodobné, že další obrazy Václavíkovy jsou dnes uloženy v obrazových galeriích v Olomouci, Brně i jinde.

Prameny a literatura.

Matriky města Hranic, Státní archiv Opava, pracoviště v Olomouci, Gruntovní knihy města Hranic, Státní archiv Opava, pracoviště Janovice, B. Vybíral: Staré písemné památky v báni Kostelíčka u Hranic. ČVSMO r. 1930, Pamětní spis Besedy Jurik 1862—1912, Hranice 1912.

pohybové výchovy. JKP má podmínky pro další rozšíření kursů němčiny a angličtiny a studentům, kteří je budou chtít navštěvovat, poskytne slevu na kursovném.

— ★ —

Pod patronací OOR Přerov a KOR Ostrava pořádá Jednotný klub pracujících v Hranicích spolu s redakcí časopisu 'Odborář' výstavu amatérské fotografie AFO 1976. Námětem této výstavy je ztvárnění člověka v budovatelské práci, kde ve výsledku díla je spojen hodnotný obsah s tvůrčím estetickým pojetím a kvalitním technickým zpracováním.

Mezi třinácti kulturními zařízeními naší vlasti byl vybrán k realizaci této výstavy i Jednotný klub pracujících v Hranicích. Zveme proto všechny občany našeho města k návštěvě výstavy AFO 1976! Výstava bude instalována v gotickém sále MěstNV od 29. 5.—13. 6. t. r. denně od 9—17 hodin.

— ★ —

Z kreseb, výšivek a různých uměleckých předmětů, jejichž autoři jsou občané i děti okolních spádových obcí — z Drahotuš, Milenova, Hrabůvky, Ústí, Paršovic — připravila pracovnice okresního kulturního střediska Přerov s. Ottová souhrnnou výstavu. Výstavu této umělecké tvorby bude realizovat Jednotný klub pracujících ve spolupráci s Okresním kulturním střediskem ve dnech 20. 6.—26. 6. 1976. Výstava bude umístěna v gotickém sále MěstNV.

EH

JEDNOTNÝ KLUB PRACUJÍCÍCH INFORMUJE

K 55. výročí založení Komunistické strany Československa připravil Jednotný klub pracujících ve spolupráci s Okresním kulturním střediskem Přerov přehlídku souborů zájmové umělecké činnosti žáků hranických škol, která se konala 12. května t. r. v sále JKP. Slavnostní charakter celé akce navodil úvodní projev ing. Jiřího Sumary, člena krajského výboru KSČ a místopředsedy MěstV KSČ v Hranicích.

V programu přehlídky se vystřídali pěvecký sbor III. ZDŠ, řízený s. Ludmílovou, recitační kolektiv SLTŠ, smíšený pěvecký sbor SPŠ řízený žákem školy J. Zadinou, hudebně recitační soubor gymnázia vedený prof. Marií Hudcovou, smíšený pěvecký sbor žákyň SZŠ a SLTŠ řízený J. Slimáčkem, učitelem LŠU v Hranicích. Kromě těchto uměleckých kolektivů vystoupili v programu také vyspělí žáci LŠU.

Program přehlídky byl důstojný a velmi působivý, potěšitelné také bylo, že převážnou část publika tvořili mladí lidé.

— ★ —

Předplatitelský cyklus divadelních her nebude Jednotný klub pracujících v příští sezóně organizovat ve svém sále, ale připravuje předplatitelské zájezdy do Divadla pracujících v Gottwaldově. K této zásadní změně přispěla především okolnost, že na malém jevišti v JKP nelze uvádět scénicky náročná představení, tudíž představení divácky přitažlivá. Možná tato skutečnost i nedivadelní prostředí v sále i v celé budově JKP byly hlavními důvody, proč návštěva na představeních stále klesala.

Předplatné do gottwaldovského divadla bude zahrnovat 9 činoherních představení, 1 operetní představení a 1 operu. V ceně předplatitelské legitimace bude zahrnuto i jízdné autobusem ČSAD. O podrobnostech, tj. o titulech představení, o ceně předplatného apod. vás budeme informovat později. Ale již nyní můžete uvažovat o tom, zdali se k návštěvě Divadla pracujících v Gottwaldově přihlásíte. Uzávěrka přihlášek bude 20. srpna t. r.

— ★ —

Jednotný klub pracujících připravuje pro příští programovou sezónu opět hudební kursy pro mládež, kursy šití, kursy angličtiny, kursy němčiny, kurs

NAŠE HUDEBNÍ SOUBORY V NDR

Již před 10 lety byla navázána oboustranně prospěšná družba mezi podniky Sigma Hranice a VEB Pumpenfabrik v Halle nad Sálou v Německé demokratické republice. V rámci rozsáhlé smlouvy mezi oběma podniky, je zahrnutá mimo jiné i výměna kulturních souborů. V rámci této smlouvy na pozvání německých přátel navštívily Německou demokratickou republiku v měsíci květnu dva hudební soubory z našeho města.

Velký družební podnik VEB Kombinat Pumpenfabrik v Halle pozval na své podnikové slavnosti 30členný žákovský dechový orchestr Lidové školy umění v Hranicích. Slavnosti se konaly ve dnech 7.—9. května a byly připraveny na počest 31. výročí ukončení 2. světové války. V rámci těchto slavností provedl žákovský dechový orchestr v Halle 5 veřejných vystoupení, která se setkala u občanů města Halle s velkým obdivem. Některá vystoupení byla provedena společně s dechovým souborem místní sovětské posádky a s pěveckým mládežnickým souborem FDJ. Významnou součástí těchto slavností byla také beseda s ředitelem družebního podniku, s významnými činiteli závodu a městských orgánů, již se zúčastnila delegace, která žákovský dechový orchestr doprovázela. Tuto delegaci tvořili zástupci n. p. Sigma Hranice, ONV Přerov, MěstV KSČ Hranice a vedení školy.

Fobočný závod VEB Pumpenfabrik v Salzwedelu požádal Jednotný klub pracujících o účinkování tanečního orchestru na slavnostech, které připravil v rámci oslav 25 let trvání podniku. Slavnosti se uskutečnily ve dnech 29. dubna—3. května t. r. Pro tuto příležitost vybral JPK ze svých hudebních souborů taneční orchestr vedený s. Frant. Juráčem a pověřil ho úkolem vystupovat podle předem projednaného plánu na zmíněných slavnostech. Soubor se tohoto úkolu ujal velmi odpovědně a do NDR odjel dobře připraven. Nehrál pouze populární taneční hudbu, ale také dechovku, která měla u publika značný ohlas. Soubor se také zúčastnil oslav 1. máje v Salzwedelu a vyhrával našim přátelům v prvomájovém průvodu. O tom, že hudební soubor JPK spolu s oficiální delegací ZV ROH HCV a Sigma n. p. splnil svůj náročný úkol velmi dobře, že chování a vystupování všech jeho členů bylo reprezentativní a že při onemocnění dvou jeho hráčů nebyla narušena umělecká úroveň, svědčí skutečnost, že při rozloučení byl soubor pozván k další návštěvě v příštím roce.

Stejně uznání a ocenění práce si z NDR odvezl i žákovský dechový orchestr Lidové školy umění v Hranicích. S tímto orchestrem se zájezdu zúčastnil jako člen delegace inspektor odboru školství ONV Přerov s. Frant. Mičák. Na otázku,

co lze říci o našem mladém dechovém souboru, který měl možnost na zájezdu blíže poznat, řekl:

„Osobní chování, společenské vystupování, hudební projev a osobní zaujetí byly bezvadné a v rozhodující míře přispěly k úspěšnému průběhu slavností na počest 31. výročí ukončení 2. světové války. Tyto kladné jevy v chování a vystupování mladých hranických hudebníků jsou důkazem, že jsme našli správnou cestu pro výchovu naší nejmladší generace a její správný vztah k principům proletářského internacionalismu, který spojuje dělnickou třídu k dalšímu boji za vítězství míru, společenského pokroku a ideí socialismu na celém světě.“

EH

Dům pionýrů v Hranicích před závěrem školního roku

Blíží se prázdniny a činnost v zájmových kroužcích domu pionýrů pomalu končí. V letošním školním roce byla opravdu bohatá a návštěvníci třiceti zájmových kroužků se mnohému novému naučili. Někteří členové kroužků velmi dobře reprezentovali dům pionýrů v okresních i krajských kolech zájmových soutěží. K nejúspěšnějším patří dívčí klub vedený studentkou SPŠ Katkou Stoklasovou, Klub internacionální družby, rybářské kroužky a některé další. S výsledky celoroční práce kroužků domu pionýrů seznámí hranickou veřejnost výstava, která bude v domě pionýrů otevřena v týdnu od 14. do 19. června t. r.

V současné době vrcholí v domě pionýrů příprava prázdninové letní činnosti, a ta bude tentokrát opravdu rozmanitá. 80 dětí stráví prázdniny pod stany v pionýrském táboře na Kněhyni, kde dům pionýrů po pětileté přestávce naváže na dobrou tradici letních táborů. Starší pionýři a instruktoři pojedou pomáhat našemu národnímu hospodářství. Budovatelský tábor u Žďaru nad Sázavou se stane pro účastníky nejen místem hezké rekreace, ale poskytne jim také příležitost pomáhat podle svých sil při odstraňování lesní kalamity. Pochvalný dopis lesní správy po loňské brigádě je zárukou, že i letos budou naši chlapci a děvčata pracovat s chutí a dobře.

Již popáté odjede o prázdninách 22 nejlepších hranických pionýrů na pozvání moskevského paláce pionýrů do SSSR. Všichni vybraní pionýři dobře pracují ve svých skupinách, reprezentují školy v soutěžích a účast na zájezdě si svou aktivitou plně zaslouží. Na oplátku přivítáme v Hranicích moskevské pionýry a v době od 15. do 26. srpna t. r. jim ukážeme nejen naše město, ale také kus naší krásné vlasti. Družba hranického domu pionýrů s moskevským palácem pionýrů je rok od roku srdečnější a na zajištění pobytu sovětských pionýrů v Hranicích se každoročně podílí orgány města i mnohé závody a podniky. Pracovníci domu pionýrů si pomoci všech těchto spolupracovníků váží a plně ji oceňují. Je příspěvkem k utužování přátelství mezi našimi národy a národy Sovětského svazu.

JP

Žáci Lidové školy umění v Hranicích byli úspěšní i v celostátním kole soutěže žáků LŠU ve hře na dechové nástroje, jež proběhlo v měsíci květnu 1976 v Kraslicích. **Boh. Poledna** ve hře na trubku získal **čestné uznání**. V soutěži hrál Koncertní kus pro trubku od Rudolfa Heidera a Corelliho Koncert pro trubku. **Kvartet lesních rohů** ve složení J. Kavanová, W. Drexler, R. Kořenek a J. Churý obsadil **třetí místo**. V jejich soutěžním repertoáru byl Malý chorál od Zdeňka Blažka, který skladatel věnoval hranickým dětem, a Idylka od Rudolfa Heidera.

LN

DROBNÉ ZPRÁVY

Úspěch hranických filatelistů. V Bohumíně na výstavě poštovních známek k XV. sjezdu KSČ na jaře byli zastoupeni dva mladí filatelisté z Hranic: **Dagmar Foltasová** za sbírku „Budování socialistické vlasti“ získala velkou bronzovou medaili, **Lubomír Dohnal** za sbírku „Cesta k osvobození“ byl odměněn malou postříbřenou medailí.

Na oblastní výstavě poštovních známek Šumperk 1976 konané v době od 24. dubna do 10. května v Šumperku byli rovněž zastoupeni dva hraničtí filatelisté: **Alois Jakubec** za námětovou sbírku „Esperanto — mezinárodní jazyk a jeho ohlas ve filatelii“ získal malou stříbrnou medaili a věcnou cenu, sbírka rakouských známek mladého filatelisty **Lubomíra Dohnala** byla ohodnocena velkou stříbrnou medailí a věcnou cenou.

Klub filatelistů v Hranicích 07-19 pořádá pravidelné výměnné schůzky každou druhou a čtvrtou neděli v měsíci v místnostech Klubu důchodců v Hranicích, v ulici Na náspech, od 9 hodin dopoledne. V měsíci červnu 1976 se tedy schůzky konají **13. a 27. června**.

Klub mladých filatelistů pořádá pravidelné schůzky každý pátek od 16 hodin v městském domě pionýrů a mládeže. LN

V MUZEU Moravské brány je přístupna expozice **FAJANS A KAMENINA** s bohatými ukázkami habánské fajanse, lidové moravské a české kameniny a výrobků hranické dietrichštejnské manufaktury na fajans. Výstavní prostory v budově muzea v Janáčkově ulici č. 1 jsou přístupny vždy **v neděli dopoledne a ve středu odpoledne**.

PUBLIKACI

prom. hist. M. Jaškové, univ. prof. PhDr. L. Hošáka a PhDr. B. Indry

DĚJINY MĚSTA HRANIC (I. díl)

je možno zakoupit na městském národním výboru, odbor školství a kultury nebo v kanceláři Cestovní informační služby ve Svatoplukově ulici.

PROGRAMY V ČERVNU

-
29. 5.—13. 6. **Výstava amatérské fotografie AFO 1976**
gotický sál Přípravil Jednotný klub pracujících
MěstNV
-
20. 6.—26. 6. **Výstava umělecké tvorby**
gotický sál Výstava kreseb, výšivek a uměleckých předmětů
MěstNV
-
13. 6. MěstV SČSP Hranice pořádá
letní kino MÍROVOU SLAVNOST
14 hodin Vystoupení souboru „Radhošť“ KP Rožnov p. Radhoštěm
Vystoupení skupiny „Olympik“
K tanci a poslechu budou hrát dvě hudby
-
28. 6. Divadelní představení pro žáky ZDŠ
sál JKP KAŠPÁKOVY ŽERTY S ČERTY
10 a 8 hodin Uvádí členové Horáckého divadla Jihlava

PROGRAMY KIN LETNÍ KINO

-
- 4.— 7. 6. **BOUŘLIVÉ VÍNO**
Premiéra českého širokoúhlého filmu. Film je mládeži přístupný.
-
- 8.—10. 6. **MUŽ Z OBRAZOVKY**
Maďarská filmová veselohra. Film mládeži přístupný.
-
- 11.—14. 6. **NENÍ KOUŘE BEZ OHNĚ**
Francouzský barevný film s A. Girardotovou v hlavní roli. Film je mládeži do 18 let nepřístupný.
-
- 15.—17. 6. **ŠAKAL**
Nejvážnější případ francouzské policie. Film je mládeži nepřístupný.
-
- 18.—21. 6. **DVĚ DÍVKY V JEDNOM PYŽAMU**
Francouzský film. O dvou slaměných vdovcích a svůdných turistkách. Film je mládeži nepřístupný.
-
- 22.—24. 6. **CARTOUCHE**
Francouzský film. O králi podsvětí, který vládl Paříži. Film je mládeži přístupný.
-
24. 6. **MNOHO POVYKU PRO NIC**
Sovětský film podle divadelní hry W. Shakespeara.
Představení pouze pro členy Klubu přátel sovětského filmu. Hraje se v kině Svět, začátky představení v 17.30 a 20 hodin.

-
- 25.—26. 6. **S TEBOU A BEZ TEBE**
Sovětský film. Dramatický příběh lásky a odříkání. Film je mládeži přístupný.
-
- 27.—28. 6. **JEDNA MADONA NAVÍC**
Film NDR. Kriminální příběh o padělatelích starožitností. Film je mládeži přístupný.
-
- 29.— 1. 7. **JAHODOVÁ PROKLAMACE**
Americký film, oceněný zvláštním uznáním poroty XXIII. MFF v Cannes. Film je mládeži nepřístupný.

Představení pro mládež — každou neděli v 15 hodin

-
6. 6. **POŠETILOST MOCNÝCH**
Francouzský film.
-
13. 6. **TŘI NEVINNÍ**
Kriminální komedie s Jiřím Sovákem.
-
20. 6. **ZNAK NEPTUNA**
Kanadský film.
-
27. 6. **KID — ZAHALEČI**
Z éry slavných filmů Ch. Chaplina.

Kino OKO:

-
- 4.— 7. 6. **DOKTOR MLADEN**
Premiéra jugoslávského filmu. Film je mládeži přístupný.
-
- 8.—10. 6. **PLAVČÍK SEVERNÍ FLOTILY**
Sovětský film. O prvním vyplutí na moře a prvním střetnutí s nepřitelem. Film je mládeži přístupný.
-
- 11.—14. 6. **MYS DOBRÉ NADĚJE**
Film ČSSR. Nebezpečná plavba posledních válečných dnů. Film je mládeži přístupný.
-
- 15.—17. 6. **RÁKOSÍ**
Film mládeži přístupný.

- 18.—21. 6. TRISTANA
Španělský film režiséra Luise Buñuela. Film je mládeži nepřístupný.
- 22.—24. 6. OHNIVÉ ZNAMENÍ SMRTI
Maďarský film, mládeži přístupný.
- 25.—28. 6. VELKÉ CITY DĚLAJÍ DOBROU CHUŤ
Francouzský film. Bláznivá komedie o svatebčanech a pozůstalých.
Film je mládeži přístupný.
- 29.— 1. 7. PLAVENÍ HŘÍBAT
Film ČSSR. Příběh studenta zemědělské školy. Film je mládeži přístupný.

Představení pro děti — každou sobotu v 17 hodin

5. 6. LOUTKAŘ A ĎÁBEL — Pohádka NDR
12. 6. O PTAČÍ VÍLE A STATEČNĚM PASTÝŘI — Uzbecká legenda
19. 6. KONEC ŽABÍHO MUŽE — Sovětský špionážní film
26. 6. TEN NIČEMNÝ CHLAPEC — Polský film

Kino Drahotuše

2. 6. DERVIŠ A SMRT
19.30 Jugoslávský film. Historický příběh z počátku 19. století. Film je mládeži nepřístupný.
4. 6. Ó, JAK JSI STRAŠNÝ
19.30 Anglický film, kriminální veselohra. Film je mládeži nepřístupný.
6. 6.
17 a 19.30
6. 6. DOBRODRUŽSTVÍ ZA ŠKOLOU — Film pro mládež.
13.30
9. 6. Představení pro školu a družinu
13.30
9. 6. ANNA, SESTRA JANŮ
17 a 19.30 Český film, mládeži přístupný.

11. 6. PODIVNÉ DĚDICTVÍ
19.30 Italsko-francouzský western. Film je mládeži přístupný.
13. 6.
17 a 19.30
16. 6. VELKÝ FLÁM
19.30 Francouzský film, v hlavní roli Louis de Funes. Film je mládeži přístupný.
18. 6. ŠAKAL
19.30 Francouzský film. Nejvážnější případ francouzské policie. Film je mládeži nepřístupný.
20. 6.
17 a 19.30
20. 6. BEZHlavý JEZDEC — představení pro mládež
14.30
23. 6. Představení pro školu a družinu
13.30
23. 6. ŠEL SYNEK DO SVĚTA
19.30 Film SSSR — příběh mladého muže. Film je mládeži přístupný.
25. 6. SBOHEM PANE PROFESORE
19.30 Anglický film, příběh ze studentského prostředí. Film je mládeži nepřístupný.
27. 6.
17 a 19.30
27. 6. KRÁL MANĚŽE — představení pro mládež
14.30
30. 6. NIKDY SE TĚ NEVZDÁM
19.30 Rumunský film o velké lásce moderního Romea a Julie. Film je mládeži nepřístupný.

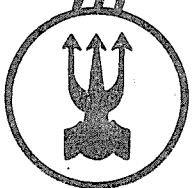
SIGMA HRANICE a.p. NOSITEL ŘÁDU PRÁCE

**S
I
G
M
A**

PŘÍJME ZA VÝHODNÝCH PODMÍNEK :

- soustružníky
- svařeče
- horizontáře
- brusiče
- frézaře
- montéry
- konstruktéry - projektanty
- pracovníky na zaučení pro strojní obrábění a montáž, muže i ženy
- pomocné pracovníky a vozače
- jeřábnice

**PRACOVNÍCI STROJNÍCH PROFESÍ MAJÍ
MOŽNOST ZÍSKÁNÍ BYTU Z DRUŽSTEVNÍ
STABILIZAČNÍ VÝSTAVBY V II. POL. 1977.
PRO SVOBODNÉ UBYTOVÁNÍ ZAJIŠTĚNO.**

HRANICE

Odpovědný redaktor: Eva Horáková, členové red. rady: prof. Ludvík Novotný,
Jan Sedlařík, Oldřich Lukeš, reg. č. 49 — Cena 1 Kčs. — Změna pořadů uvede-
ných v kulturním kalendáři vyhrazena. — Kulturní kalendář města Hranic
vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p., Olomouc,
závod 11, třída Lidových milicí 3.